

“Ифет”: Продължението сезон 2, еп. 45 (85)

“Джан е изписан от болницата”

в селото

Нури: Историята ти наистина е много тежка, момче! Но щом казваш, че си провел някакво лечение, значи знаеш за какво става дума.

Джемил: Да, един доктор в Истанбул ме лекуваше, може би сега няма да ми е толкова трудно да прохода отново.

Нури: Надяваме се, но знай отсега, че лечението ще бъде много трудно!

Джемил: Готов съм на каквото и да, искам да прохода възможно най-скоро!

Ръза: А няма ли някаква операция?

Нури: Има, разбира се, но първо трябва поне малко да раздвижим крайниците, след това ще видим какво мога да направя. Но ще отнеме поне няколко месеца!

Джемил: Как така няколко месеца? Искам всичко да се случи бързо, за да се върна отново при семейството си! ***ядосано***

Нури: Джемил, проходаването ти не е никак лесно, не можем толкова бързо да те излекуваме.

Джемил: Направете каквото е нужно докторе, след това аз ще Ви платя колкото пожелаете!

Ръза и Нури се споглеждат

в болницата

Серпил: Ето, лельо Саиме, хапни си! Не си яла от вчера, трябва да сложиш поне залък в устата си!

Саиме: Благодаря ти, Серпил, но не съм гладна! Искам да знам, че Ифет е добре и най-после да се махнем от тук! ***разтревожено***

Серпил: Нали чу доктора какво каза, Ифет е добре и вече е извън опасност, а и се събуди, значи скоро ще се оправи и ще я изпишат.

Саиме: Сега ми е притеснено как ще ѝ обясним за Джемил?! Ифет няма да може да понесе липсата му, ами ако си посегне? ***по бузата ѝ се стича сълза***

Серпил: Не говори така! Ифет няма да си посегне, а и Джемил скоро ще е тук, ще видиш! Хайде, хапни нещо!

идва Джан

Саиме: Ааа, Джан е дошъл! ***тръгва към него*** Изписаха ли те?

Джан: Да. Къде е Ифет, как е тя?

Саиме: Вече е извън опасност за живота, до няколко дни ще я изпишат. Много Ви благодаря, ако не бяхте Вие, сега Ифет можеше да е мъртва! ***прегъща го***

Джан: Не говорете така, бях длъжен да го направя, аз харесвам Ифет и Джемил и те са мои приятели! А някакви новини около Джемил има ли?

Серпил: За съжаление не, надяваме се, че ще го открият преди Ифет да бъде изписана.

идват Ерхан и Бетюл

Ерхан: Здравей! ***ръкостискат се***

Джан: Здравейте!

Ерхан: Много сме ти задължени, ти спаси живота на Ифет, беше по-отговорен и от полицията. Ако не се беше появил, сега сигурно щяхме да сме на погребение...

Серпил: Ерхан е прав, ако не бяхте Вие...

идва доктора

Саиме: Ааа, докторе?! Как е Ифет, добре ли е? ***притеснено***

Доктор: Имам добри нови за Вас! Ифет се събуди и вече е в съзнание, състоянието ѝ се подобрява, утре можем да я изпишем.

Саиме; Серпил: Слава Богу, най-после! ***радостно***

Джан: А може ли да я видим?

Доктор: Вие ли сте Джемил? Пациентката иска да види Джемил.

Саиме: Сега какво ще правим?

Ерхан: Джемил го няма, отвлечен е.

Доктор: Не бива да казвате на госпожа Ифет за това, състоянието ѝ може да се влоши и да стане по-сериозно. Най-добре го запазете в тайна!

Серпил: Разбира се, разбира се!

Доктор: Влезте да я видите, но не я изморявайте!

Бетюл: Добре, докторе. ***запътват се към болничната стая на Ифет***

извън Истабул

Елиф: Тук мястото е много приятно, можете да останете колкото си искате.

Нил: Благодаря ти, ти си ми най-добрата приятелка, няма да забравя за помощта ти!

Елиф: А Вие защо решихте да дойдете тук?

Нил: Ами с леля ми решихме малко да се разведрим и се сетих за теб, а и знам, че вилата ти е на много хубаво място.

Елиф: Така е. ***усмихва се*** Да влезем ли вътре, стана ми студено?

Нил: Добре. ***влизат вътре***

Елиф: Как сте госпожо Дилек, добре ли Ви е тук?

Дилек: Да, много е хубаво. ***притеснено***

Елиф: Леля ти май не е свикнала на този чист въздух, много притеснена изглежда. ***смее се***

Нил: Да, такава, е какво да се прави! ***глежда лошо към Дилек***

Елиф: Ще направя по едно кафе, отдавна не сме се виждали.

Нил: Разбира се. ***сяда до Дилек*** Дръж се по-нормално, нали не искаш да заподозре нещо? ***стиска я за ръката***

Дилек: Пусни ме! Нали не смяташ, че ще се крием тук дълго? Съвсем скоро твоята скъпа приятелка ще се усети и ще ни предаде на полицията.

Нил: Не се издавай, чуваш ли ме? Докато се усети, вече ще сме извън страната, но дотогава трябва да се правим, че нищо не се е случило! Не ме ядосвай, защото ще стане много лошо! ***ядосано***

Елиф: Сложих кафето. Е, Нил, разкажи ми малко за себе си! Как върви?

в дома на Ифет

на вратата се звъни

Седат: Аз ще отворя. ***отваря и вижда Асуман***

Асуман: Здравейте, доведох Мехмет да си играят заедно с Чичек, удобно ли е?

Седат: Да, разбира се, влизайте! ***качват се по стълбите***

Чичек: Ааа, Мехмет!

Мехмет: Чичек, липсваше ми!

Чичек: И ти на мен. ***прегръщат се***

Нил: Хайде, отидете да си играете в стаята!

Седат: Госпожа Асуман е дошла.

Емине: Добре сте дошла!

Асуман: Добре заварила! Идвам от болницата, бях при Ифет.

Нил: Така ли? Как е така? ***разтревожено***

Асуман: Слава Богу, била добре, но от Джемил няма и следи. Всички се опасяват, че може да е мъртъв, заради инвалидната количка, която намериха на брега на морето.

Седат: Боже мой! Джемил мъртъв ли е? Не може да бъде, това не е истина! ***изплашено***

Чичек чува разговора